

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Η ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἄφ' ὅτου ἀπεφασίσθη ἡ διὰ τῆς διαιρέ-
 σεως ἐξασθένησις τῶν κομμάτων, ἐπὶ τῷ
 καταχρονίῳ σκοπῷ τοῦ ν' ἀφαιρεθῶσι βα-
 θμηδὸν τὰ δικαιώματα καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ λαοῦ,
 καταργηθῆ δὲ ἡ καταστῆ ἄχρηστον τὸ συν-
 ταγματικὸν πολίτευμα, καὶ ἤρξατο ὁ κατ'
 αὐτῶν πόλεμος, ἡ Ἑλλάς δὲν ἠξιώθη νὰ
 ἴδῃ πλέον Κυβέρνησιν ἱκανὴν νὰ διευθύνῃ
 τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος καὶ ὠθήσῃ τὸν
 τόπον εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν πρόοδον.
 Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης πᾶσα ὑπὲρ τῆς
 ἐθνικῆς προόδου εὐγενῆς ἀμιλλα ἔπαυσε, με-
 ταβληθεῖσα εἰς ἀμυναν ὑπὲρ τῶν πολεμου-
 μένων τοῦ ἔθνους δικαιωμάτων. Ἡ διαίρεσις
 τῶν κομμάτων ἀφ' ἐνὸς καὶ ὁ κατ' αὐτῶν
 συστηματικὸς καὶ ἀγρῆνός πόλεμος ἀφ' ἐτέ-
 ρου τοσοῦτον ἐξησθένησαν καὶ ἐξήντησαν
 τὸ ἔθνος, ὥστε βαθμηδὸν ἐφθασεν εἰς ἡν δια-
 τελεῖ ἡδὴ ὀδυνηρὰν κατάστασιν.

Ἐκ τῆς κομματικῆς ταύτης ἀδυναμίας
 δὲν ἠδύνατο νὰ τεχθῆ πλέον καθαρὰ κοι-
 νοβουλευτικὴ Κυβέρνησις ἰσχυρὰ καὶ μό-
 νιμος· ἡ δὲ διὰ τῆς ἀμιλλῆς προαγωγὴ
 τῶν πολιτευομένων δὲν ἦτο ἐφικτὴ, διότι ἡ

ἐθνικὴ ἀγάπη καὶ ὑπόληψις οὐδὲν πλέον ἔ-
 διδε κέρδος. Διὰ τοῦτο εἶδομεν παρὰ τοῖς
 πλείστοις τῶν πολιτευομένων τὸ λυπηρὸν
 φαινόμενον, ν' ἀλλάζωσι τρόπον προαγωγῆς
 χάριν τῆς ἀδυναμίας, τῆς μικροφιλοδοξίας
 καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἡθῶν των, μετενεγ-
 χόντες τὰς ἐλπίδας των ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς,
 εἰς ὃ συνηγωνίζοντο ἐντίμως, εἰς τὸ τοῦ
 ψεβδούς καὶ τῆς διαφθορᾶς πεδίον, ὅθεν ἤρ-
 ξατο ἀναπτυσσομένη ἡ αὐλοκολακεία καὶ ἡ
 χαμέρπεια.

Ὅτε διετέλει ἐν ἰσχυρί τοῦ συνταγματικὸν
 πολίτευμα, ἡ δὲ παντοδυναμία ἔκειτο ἐν τῇ
 θελήσει τοῦ ἔθνους, ἕκαστος τῶν πολιτευ-
 ομένων ἡμιλλᾶτο δι' ἀγαθοτέρων καὶ κοινο-
 φελεστέρων πράξεων, ὡσπερ συμβαίνει παρ'
 ἅπασιν τοῖς ἐλευθέροις ἔθνεσι, δι' αὐτῶν
 δὲ ἠλπίζε ν' ἀποκτήσῃ ἰσχύν καὶ δόξαν καὶ
 κληθῆ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων
 ἄνευ δὲ ἐπανειλημμένων ἐθνοφελῶν ἔργων,
 θυσιῶν καὶ ἀγώνων δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκτή-
 σῃ τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ καὶ διευθύνῃ τὰ
 τῆς Πολιτείας· ἀλλ' ἀφ' ὅτου ἤρξατο ἡ διὰ
 τῆς νοθεύσεως τοῦ συνταγμ. πολιτευμα-
 τος ἀφαίρεσις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους

πᾶς πολιτευόμενος δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκην
 τῶν διὰ τῆς ἐξιδιασμένης ἱκανότητος καὶ
 συνεχῶν ἐθνοφελῶν πράξεων καὶ θυσιῶν
 κτηθέντων προσόντων· δὲν εἶχεν ἀνάγκην
 τῆς διὰ τῆς τιμιότητος καὶ τῆς πρὸς τοὺς
 συνταγμ. θεσμοὺς εὐλαβείας κτηθείσης ἀ-
 γάπης καὶ ὑπολήψεως τοῦ ἔθνους, ἵνα ἀξιω-
 θῆ τῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων, διότι
 καὶ δυσχερὲς καὶ ἀνωφελὲς ἦν ἡ τυφλὴ ὑ-
 πακοὴ καὶ ὑπόσχεσις πρὸς ἐκτέλεσιν ἀντι-
 συνταγματικῶν πράξεων, ἡ προσπάθεια πρὸς
 ἀφαίρεσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, ἡ το
 μόνον ἀπαιτούμενον προσόν, ὅπως κριθῆ
 ἄξιος τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος· ὅθεν πᾶς
 ἀσθενὴς καὶ ἀνίκανος, πᾶς κόλαξ καὶ διε-
 φθαρμένος ἀποκρουόμενος ὑπὸ τοῦ ἔθνους
 κατέφευγεν εἰς τοὺς ἀνακτορικοὺς τῶν συμ-
 βούλων θαλάμους προσφέρων ἑαυτὸν δοῦ-
 λον ταπεινότατον καὶ εὐπειθέστατον. Ἐκτο-
 τε δὲ ἀνεφάνη ἀγέρωχον τὸ αὐλικὸν κόμμα,
 οὐτινος ἀρχηγὸς ἀνέκαθεν ἦν ὁ ἐκ Λευκά-
 δος πολυθρύλλητος Σπ. Βαλαωρίτης, ὅπερ
 ἤρξατο σφοδρὸν κατὰ τοῦ συνταγματικοῦ
 πολιτεύματος καὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ προμα-
 χουίντος ἔθνους πόλεμον.

Κ Η Π Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ.

Ἑλληνες! ἡ προσφιλές μας, ἡ ἀθάνατος Πατρίς μας,
 Κινδυνεύει... ἔχ' ἀνάγκην τῆς μεγάλης συνδρομῆς μας!
 Σπεύσομεν... αὐτὴ μᾶς λέγει: «Ἀποθνήσκω, φίλτατά μου,
 «Ἀποθνήσκω.. ἐπουλώστε τὰ μεγάλα τραύματά μου!
 «Σταματήσατε τὸ αἷμα... ὦ, θεὰ λυποθυμήσω...
 «Σώσατέ με, ὄρφανά μου... σῶστέ με, θὰ ξεψυχήσω!..»

Εἰς τὰς γοεράς φωνάς τῆς, εἰς τοὺς γόνους τῆς καρδιάς τῆς,
 Τίς ἄρα δὲν συγκινεῖται;.. τίς εἰς τὰς πολλὰς πληγὰς τῆς
 Μένει ἀναυδὸς ὡς λίθος;
 Τίς θ' ἀφήσῃ τὰ θηρία νὰ διατρυποῦν τὸ στῆθος
 Τῆς ἀγαπητῆς Πατρίδος;.. Ἑλληνες, νῦν ἐγερθῶμεν,
 Ἄλλως, ζῶντες εἰς τὸν Ἄδην ὄλοι μας ἄς καταβῶμεν.

Θ' ἀνεχώμεθα τοσοῦτον νὰ πιέζουν τὴν Πατρίδα,
 Τρία τέσσαρα θηρία, καὶ μὲ δουλικὴν χλαμύδα
 Τὴν πτωχὴν νὰ περιβάλλουν πρὸ αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν μας;
 Στήτε! στήτε μετὰ φόβου πρὸ τῶν ἐλευθεριῶν μας!
 Χεῖρα βέβηλον μὴ θήτε... φοβηθῆτε τὴν ὀργὴν μας,
 Ἄλλως, τάχιστα θὰ ὀθῆτε, δέιλαιοι, τὴν δυνάμιν μας.

Ἑλληνες! αὐτὴ ἡ σπεῖρα πρέπει πλέον νὰ ἐκλείψῃ,
 Πρὶν τὴν δύσμοιρον Πατρίδα εἰς δεσποτισμὸν τὴν ρίψῃ,
 Καὶ ἡμᾶς μ' αὐτὴν μαζῆ!..
 Σπεύσομεν, ἢ νὰ ταφῶμεν, ἢ ἐλευθέρη νὰ ζῆ!..
 Ναι, ὁ Ἕλληνας ν' ἀναμένῃ καὶ νὰ συγχωρῆ δὲν πρέπει,
 Ὅταν ἀνοιχτὸν τὸν τάφον τῆς Πατρίδος του τὸν βλέπῃ..

Ἐγερθῶμεν, ἐγερθῶμεν, τέκνα ἀληθῆ Ἑλλήνων!
 Κι' ἄς ριφθῶμεν μετὰ ὑάρρους ἐν τῷ μέσῳ τῶν κινδύνων,
 Ὅπως σώσωμεν ἐκείνην, ἥτις ἡδὴ κινδυνεύει,
 Καὶ συντρίψωμεν τὴν σπεῖραν ποῦ μᾶς καταδυναστεύει!..
 Σπεύσομεν λοιπὸν ἐνόσῳ καιρὸς ἴλιγος ἀπομένῃ,
 Ἴνα ζῆσῃ ἡ Πατρίς μας τοῦ λοιποῦ δεδοξαμένη!..

ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Συνεδρίασις τῆς 19 Μαρτίου.

Καταναγκαστικὴ Προεδρεία τοῦ Ῥεβελιώτη.

(Τὸ προαύλιον πληροῦσιν ἀπειροπληθεῖς Ἕλληνες. Τὰ θεωρεῖα γέμουσι θεατῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Εἰσὶ καὶ γυναῖκες πολυαί. Ἡ δὸς Σταδίου κατέχεται ὑπὸ τοῦ ἵππικου, πυροβολικοῦ, εὐζώνων, ἀζώνων, δηλαδὴ πεζῶν, σκαπανέων, χωροφυλάκων, ὑπαστυνόμων, κλητῆρων, κατασκόπων καὶ ὠτακουστῶν).

Πρόεδρος. — Ἄς ἀναγνώσῃ ὁ γραμματεὺς καθ' ἑαυτὸν τὸν ὄνομαστικὸν κατάλογον οἱ δὲ παρόντες βουλευταὶ ἄς ἐκφωνῶσι παρῶν διὰ τοὺς ἀπόντας.

Κατζαίτης. — Πρέπει πᾶς βουλευτῆς μετὰ τοῦ παρῶν νὰ λέγῃ συγχρόνως ἂν ᾖ ὠρτισμένος.

Στάϊκος. — Τοῦτο εἶνε μία παραβίασις κατὰ τοῦ συντάγματος. Διαμαρτύρομαι. Τί θὰ πῆ. Ἄκουσ ἐκεῖ νὰ θέλωσι νὰ ὀρκίσωσι βουλευτὰς παμφηφεὶ ἐξαχθέντας ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Πρόεδρος. — Ἄναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου ἡ Βουλὴ εὐρέθη πλήρης. Ἄς ἔλθωσιν οἱ νέοι βουλευταὶ νὰ ὀρκισθῶσιν. (Οἱ βουλευταὶ προσέρχονται ἐν μέσῳ μεγάλου θορύβου καὶ ὀρκίζονται ἀνευ ἱερέως).

Εἰς βουλευτῆς. — Καὶ ἐγὼ, σταθῆτε νὰ ὀρκισθῶ καὶ ἐγὼ.

Πρόεδρος. — Κάμε τὴ δουλειά σου. Ὀρκίσθης πρὸ πολλοῦ.

Ὁ βουλευτῆς. — Μὰ δὲν ἤμουνα παρών.

Πολλοὶ βουλευταί. — Δὲν πειράζει, δὲν πειράζει· τώρα φύλλους ἔς τ' ἄχυρα κάθεισαι καὶ γυρεύεις.

Δουζίνας. — (Ἐρχόμενος τροχάδην μετὰ φορτίου ἐγγράφων). Κύριε Πρόεδρε! μέσα τὰ τμήματα ἔσπασαν ἔς τὴ δουλιὰ. Νὰ σοῦ φέρω τὰς ἐξελέγξεις τῶν ἐκλογῶν Εὐρυτανίας, Ὑδρας, Ἀργους καὶ Σάμης. Τὰς τε-

μαι καὶ μετὰ τὰ τέσσαρα μάλιστα. Τοῦτο ἐπεθύμουν καὶ ἐγὼ νὰ καθβαλικεύσω καὶ ἓνα βουβ.

Κατὰ προτροπὴν τοῦ ντετόρου Βαλασοπούλου, Κυρίαί τινες, σύζυγοι ὑπαλλήλων, συνελθοῦσαι εἰς ἕκτακτον συνέλευσιν, ἀπεφάσισαν παμφηφεὶ νὰ καταργηθῇ ὁ γάμος ἐν Ἑλλάδι, καὶ νὰ ζητηθῇ καὶ τὸ διαζύγιον τῶν ὑπανδρευμένων. Αἰτία τῆς τοιαύτης σκληρᾶς ἀποφάσεως ὑπῆρξεν ἡ δειλία καὶ ἡ ἀναισθησία ἣν ἔδειξαν οἱ σύμβιοι αὐτῶν εἰς τὰς ἐν τῇ Βουλῇ ἐπευφημίας τοῦ ὑπουργείου μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ διατάγματος τῆς συγκαλέσεως.

Μεταξὺ τῶν μετόχων τῆς βιβλικῆς εταιρίας καὶ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς Μπαμπᾶ ἐπικρατεῖ μεγάλη διχόνοια, διότι ὁ τελευταῖος δὲν ἐπήνεγκε τὸ προσδοκόμενον κέρδος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν πολιτικῶν δελτίων.

λειώσαμεν χωρὶς νὰ ἀνοίξωμεν κανένα ἔγγραφο. Δὲν ὑπῆρχε ἀμμία ἔνστασις. Αὐτοὺς τοὺς βουλευτὰς ποῦ ἔσκαρῶσαμεν εἶνε οἱ καλλίτεροι ὄλων μας.

(Τὴν στιγμὴν ταύτην εἰσέρχονται τέσσαρες μαλτέζοι φέροντες ἐπ' ὤμου ἐν φορεῖῳ τὸν παράλυτον καὶ ἡμιθανῆ βουλευτὴν Γκίλην).

Ἀχθοφόροι. — Βάρδα ἔμπρός, κύριοι.

Φωναὶ ἐκ τῶν θεωρείων. — Εἶνε πεθαμμένος.

Πρόεδρος. — Ἦσυχία εἰς τὰ ἀκροατήρια, ἄλλως θὰ διατάξω νὰ κενωθῶσι.

Βολτέρρας. — Κύριε Πρόεδρε, αὐτὰ εἶνε μασκαράληκια. Πεθαμμένον ἄνθρωπον μᾶς φέρατε.

Δουζίνας. — Εἶσαι μποῦφος! Δὲν βλέπεις ποῦ ἀναπνέει ἀκόμα. Ὀρκίσου, γέρο μου, ὀρκίσου, μπαμπᾶ μου. Ἄχ, μοῦ ἔρχεται νὰ κλαίω. Θυμήθηκα τὸν μακαρίτη...

Τρύφωνας. — Εἶσθε καχοῦργοι. Τί εἶνε αὐτὰ; Σεῖς πλέον δὲν ἔχετε οὐδὲν ἱερὸν, οὐδὲν ὄσιον.

Δουζίνας. — Μωρὲ αὐτὰ τὰ κολοκύθια τὰ κολοκύθια τὰ λένε ἔς τὸ Κλυδῶνα. Ἡμεῖς θέλομεν ἀπαρτίαν. Κατάλαβες τί θὰ πῆ;

Βολτέρρας. — Μωρὲ ὠρκίσθηκα πιάτις εἰς τὸ Σύνταγμα. Δὲν πατάω ἐγὼ τὸν ὄρχο μου. Αὐτὰ ἔνε, μωρὲ, μπερμπάντικα πράγματα.

Δουζίνας. — Θὰ σοῦ ταῖς βρέξω.

Πολλοὶ (προσέρχονται ἐν θορύβῳ εἰς τὸ βῆμα καὶ ταραχῇ κραυγάζοντες) — Διαμαρτυρόμεθα, ἀποχωροῦμεν.

Πρόεδρος. — Ἦσυχάσατε· θὰ τὰ βολέψωμεν. Ἐέρω ἐγὼ τὸ καθήκον μου. Αἶ, ἐπεὶς προῦ εἶσται εἰς τὰ τμήματα. Βγῆτε ἔξω, ἀδελφέ. Σὰς βλέπουν ὄλους ἐκεῖ μέσα χωμένους καὶ φωνάζουν πῶς δὲν ἔχουμεν ἀπαρτίαν.

Δουζίνας. — Κύριε Πρόεδρε! Διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς δουλιᾶς δὲν πρέπει νὰ τυποθῶσιν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐξελέγξεων.

Πρόεδρος. — Μὴ σὲ μέλλει. Ἐέρω ἐγὼ τὰ καθήκοντά μου.

Ῥοντήρης. — Εἶσαι προδότης. Διαμαρ-

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΝΙΚΟΥΤΟΠΟΥΛΕΙΑΙ.

Ἐπλημμύρισεν ἡ οἰκία μου ἀπὸ σφήκας καὶ δὲν ἤμπορῶ νὰ εὐρῶ ἡσυχίαν. Τί πρέπει νὰ πράξω διὰ νὰ ἀπαλλαγθῶ αὐτῶν; — Οὐδὲν τούτου εὐκολώτερον, χρυσέ μου Δουζίνα· ἀρκεῖ νὰ μὴ ᾖ σφήκαις ἄλλου γένους, διότι, ὡς ἔμαθον, ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ὑπάρχουν πολλαὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ εἶδους. — Δύω μόνον ὑπάρχουν. — Ἄς ᾖ ἄκουσε λοιπὸν τί θὰ σὲ συμβουλεύσω. Εἰς ἐγγύμα δυνατὸν Κασσίας ἐντὸς ὕδατος ρίψον ἰκανὴν ποσότητα ζακχάρεως. Τὸ κράμα τοῦτο εἶνε ἐπίσης δραστήριον ὡς τὴν δηλητηρίασιν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ἐνταυτῷ ἀβλαβὲς πρὸς τοὺς παῖδας ἢ ἄλλον τινά. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ κράματος ρίψον ἅπαξ εἰς τὰς φωλεὰς των, καὶ ἀμέσως θὰ φύγωσιν ἐκεῖθεν ἀναυλα, ὡς ἐφυγεν ὁ Λογιωτατίδης καὶ οἱ ἄλλοι ἐκ τῆς Βουλῆς, ὅταν εἶδον νὰ τοὺς πασαλείψῃς διὰ τῶν φαρμακερῶν λόγων των, οὗς ἄλλοτε εἶχον εἶπει καὶ τοὺς ὁποίους ἤδη εἶχον λησμονήσει. — Εἶσαι σοφὸς ἄνθρωπος, ἀφοῦ καὶ γνωρίζεις τόσα πράγματα, δι' ὧν σώξεις

τύρομαι διὰ τὰ συμβαίνοντα ὄργια. Εἶνε ἀτιμία τοῦτο εἰς τὸ ἔθνος καὶ...

Βούλγαρης. — Ἄστου ντοῦα οὔ.

Βολτέρρας. — Διαμαρτύρομαι καὶ ἐγὼ. Ζήτω τὸ Σύνταγμα.

(Ὁ Βολτέρρας σείων τὸν πῖλόν του εἰς τὸν ἀέρα ἐξέρχεται τῆς Βουλῆς. Ἐξῶ ὁ λαὸς τὸν ὑποδέχεται μετὰ χειροκροτήσεων καὶ ζητωκραυγῶν. Τὸ ἵππικὸν ἐφορμᾷ ξιφῆρες καὶ ποδοπατοῦν ἀδιακρίτως πάντας κτυπᾷ καὶ διώκει αὐτούς).

Πολλοὶ βουλευταὶ ἀκολουθοῦσι τὸν ἐξεληθόντα Βολτέρρα διαμαρτυρόμενοι.

Γρίβας (γελῶν). — Τὸ παιχνιδίόν μου ἐπέτυχε.

Βούλγαρης. — Θαρρῶ πῶς τὴν ἐπάθαμεν.

Νικουτόπουλος. — Ἐτσι μοῦ φαίνεται.

Πρόεδρος. — Τί νὰ κάμω τώρα, κύριε Πρωθυπουργέ;

Βούλγαρης. — Νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ νὰ ψηφίσωμεν ὅλα τὰ νομοσχέδια κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἄλλὰ ἄς ξεκουρασθῶσι πρῶτα τὰ παιδιά.

Πρόεδρος. — Διαλύω τὴν συνεδρίασιν.

Βούλγαρης. — Ὅχι, βρεῖ ξεκουτιασμένε. Ἐσὶ τὸ διάβολο. Τὰ ἔκαμες σὰν τὰ μοῦτρά σου. Νὰ χαθῆτε ὄλοι. (Φεύγει).

ΣΠΟΥΔΑΙΑΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Δύω ἐρωτικὰ γραμματάκια φέροντα ἐπιγραφήν «Τῇ δεσποσύνῃ Μ.» εὐρίσκονται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας· εἰδοποιεῖται ὅστις τὰ ἔχει χαμένα νὰ ἔλθῃ νὰ τὰ λάβῃ.

Προτιθέμενος ν' ἀποχωρήσῃ τῶν κοσμικῶν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Μέλλοντος καὶ νὰ παραδοθῇ ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὰ οὐράνια, πωλεῖ τὴν ἐφημερίδα του· θὰ εἶπῃ δὲ ποία εἶνε ἡ τιμὴ τῆς ἅμα παρουσιασθῆ ἀγοραστής.

Περίφημα ἀκουστικὰ ὄργανα ἔφθασαν κατ' αὐτὰς ἐξ Ἀμερικῆς· εἰδοποιεῖται ὅθεν πάντες οἱ κωφοὶ, ὅτι ταῦτα πωλεῖ ὁ κ. Δ. Πανταζῆς εἰς μετρίαν τιμὴν.

τοὺς προσφεύγοντας εἰς σὲ φίλους. Ἄπορῶ ὅμως πῶς δὲν καταγίνεσαι εἰς τὴν ἐφεύρεσιν φαρμάκων, διὰ τῶν ὁποίων νὰ κατασταθῆς εἰς τοὺς ἐχθρούς σου σεβαστὸς καὶ φοβερός. — Καὶ τοῦτο θὰ γείνη, ὡς ἐγείνεν εἰς τὰ ἦδη ἐν τῇ Βουλῇ μας κτήνη.

ΠΡΩΤΗ

Δηλοποίησις πλειστηριασμοῦ.

Ὁ δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Φίλιππος Περτσέλης, δηλοποιεῖ ὅτι·

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ εἰκοσῆν τετάρτην (24) Ἰανουαρίου 1874 ἐβδομηχοστοῦ τετάρτου ἔτους, καὶ ὑπ' ἀριθ. 7510 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἰωάννου Βουτηρᾶ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάγεται ὅτι ὁ Σπύρος Μάρκος γεωργὸς κάτοικος Ἀθηνῶν, ἐδανείσθη καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Χρήστου Γκολέμη κτη-

(Ἡ συνέχεια εἰς Παράρτημα).